

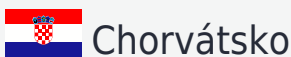
[Domovská Stránka](#) > ... > [Rodinné Veci a Dedenie](#) > [Legálne Prestahovanie Sa S deťmi/Legálne Usadenie Sa S deťmi V zahraničí](#) > Croatia

Legálne prestahovanie sa s deťmi/Legálne usadenie sa s deťmi v zahraničí

Autor obsahu

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

Chorvátsko

1 Za akých okolností môže rodič zákonne premiestniť dieťa do iného štátu bez súhlasu druhého rodiča?

Pokiaľ ide o okolnosti, za ktorých môže rodič zákonne premiestniť dieťa do iného štátu bez súhlasu druhého rodiča, je potrebné rozlišovať tieto situácie:

- a) keď si rodič, s ktorým dieťa žije, praje zákonne premiestniť dieťa do iného štátu, a
- b) keď si rodič, s ktorým dieťa nežije, ale s ktorým si dieťa udržuje osobný vzťah, praje zákonne premiestniť dieťa do iného štátu.

a) Rodič, s ktorým dieťa žije po rozvode, môže dieťa v rámci každodennej starostlivosti o dieťa zákonne premiestniť do iného štátu (napr. na celodenný výlet) za predpokladu, že tým neohrozí právo druhého rodiča na udržiavanie osobného vzťahu s dieťaťom, ako sa stanovuje v článkoch 95 a 119 zákona o rodine (*Obiteljski zakon*) [Narodne Novine (NN; Úradný vestník Chorvátskej republiky) č. 103/15 a 98/19, 47/20, 49/23 - rozhodnutie Ústavného súdu Chorvátskej republiky (*Ustavni sud Republike Hrvatske*) a 156/2023]. Bez ohľadu na to, či rodičia vykonávajú spoločnú alebo výlučnú rodičovskú starostlivosť, každý z nich má právo samostatne prijímať každodenné rozhodnutia týkajúce sa dieťaťa, keď je dieťa u nich (článok 110 zákona o rodine). Ak rodičia po rozvode vykonávajú spoločnú rodičovskú starostlivosť (článok 104 zákona o rodine), rozhodnutia, ktoré sú pre dieťa dôležité, sa musia prijímať konsenzuálne (článok 108 zákona o rodine). Keďže účelom dočasného odchodu do iného štátu (napr. na celodenný výlet) nie je zmena trvalého alebo prechodného pobytu dieťaťa, nie je uvedený vo vyčerpávajúcom zozname základných osobných práv dieťaťa podľa článku 100 zákona o rodine, a preto by sa mali uplatňovať ustanovenia článku 99 ods. 2 zákona o rodine. To isté by platilo, ak rodič, s ktorým dieťa žije po rozvode, čiastočne vykonáva výlučnú rodičovskú starostlivosť (článok 105 zákona o rodine). Ak však rodič, s ktorým dieťa žije po rozvode, vykonáva výlučnú rodičovskú starostlivosť v plnom rozsahu na základe súdneho rozhodnutia, tento rodič nebude potrebovať súhlas druhého rodiča, aby mohol s dieťaťom dočasne odísť do iného štátu (článok 105 ods. 5 zákona o rodine).

b) Ak sa rodič, s ktorým dieťa po rozvode nežije, ale s ktorým dieťa udržiava osobný vzťah, rozhodne zákonne premiestniť dieťa do iného štátu, môže tak urobiť za predpokladu, že do iného štátu odchádza dočasne (napr. na celodenný výlet) v čase, keď tento rodič vykonáva svoje právo na styk s dieťaťom (článok 121 zákona o rodine), a že toto právo nebolo zakázané alebo obmedzené súdnym rozhodnutím (články 123 až 126 zákona o rodine). Bez ohľadu na to, či rodičia vykonávajú spoločnú alebo výlučnú rodičovskú starostlivosť, každý z nich má právo samostatne prijímať každodenné rozhodnutia týkajúce sa dieťaťa, keď je dieťa u nich (článok 110 zákona o rodine). Ak rodičia po rozvode vykonávajú spoločnú rodičovskú starostlivosť (článok 104 zákona o rodine), rozhodnutia, ktoré sú pre dieťa dôležité, sa musia prijímať konsenzuálne (článok 108 zákona o rodine). Keďže účelom dočasného odchodu do iného štátu (napr. na celodenný výlet) v čase, keď tento rodič vykonáva svoje

právo na styk s dieťaťom, nie je zmena trvalého alebo prechodného pobytu dieťaťa, nie je uvedený vo vyčerpávajúcom zozname základných osobných práv dieťaťa podľa článku 100 zákona o rodine, a preto by sa mali uplatňovať ustanovenia článku 99 ods. 2 zákona o rodine. To isté by platilo aj v prípade, ak rodič, s ktorým dieťa žije po rozvoze, čiastočne vykonáva výlučnú rodičovskú starostlivosť (článok 105 zákona o rodine), pretože rodič, ktorý udržiava priamy osobný vzťah s dieťaťom, má slobodu a právo zastupovať dieťa v každodenných záležitostiach počas celého obdobia pobytu dieťaťa u neho (v súlade s článkami 110 a 112 v spojení s článkom 105 ods. 1 zákona o rodine).

V týchto situáciách je potrebné zdôrazniť význam ustanovenia článku 111 zákona o rodine, keďže obaja rodičia, bez ohľadu na to, či vykonávajú spoločnú alebo výlučnú rodičovskú starostlivosť, sú povinní vymieňať si informácie o dieťati, čo zahŕňa aj informácie o odchode dieťaťa do zahraničia. Nie je to len zákonná povinnosť pre rodičov, ale na prekročenie štátnej hranice sú potrebné osobné a iné doklady, ktoré musí mať dieťa alebo sprevádzajúci rodič pri sebe.

Ak sa jeden z rodičov domnieva, že druhý rodič by mohol zneužiť možnosť dočasne odísť s dieťaťom do zahraničia, môže tento rodič v nesporovom konaní požiadať súd, aby uložil jedno z opatrení uvedených v článku 418 zákona o rodine, ktorým sa zabezpečí výkon rozhodnutia o udržiavaní osobného styku rodiča s dieťaťom, alebo aby súd uložil jedno z opatrení uvedených v článku 419 zákona o rodine, ktorým sa zabezpečí bezpečný návrat dieťaťa.

Najžiadanejším riešením je, aby sa rodičia dohodli na týchto a podobných otázkach, ktoré potom môžu upraviť v spoločnom pláne rodičovskej starostlivosti (článok 106 ods. 3 zákona o rodine).

2 Za akých okolností je nutný súhlas druhého rodiča na premiestnenie dieťaťa do iného štátu?

Akokoľvek (trvalé) premiestnenie dieťaťa do iného štátu s cieľom zmeniť trvalé alebo prechodné bydlisko dieťaťa si vyžaduje súhlas oboch rodičov. Bez ohľadu na to, či rodičia vykonávajú rodičovskú starostlivosť spoločne alebo jeden z nich vykonáva rodičovskú starostlivosť čiastočne, rodič, ktorý chce zmeniť trvalé alebo prechodné bydlisko dieťaťa jeho premiestnením do iného štátu, musí získať písomný súhlas druhého rodiča (články 100 a 108 zákona o rodine). Ak však jeden z rodičov vykonáva výlučnú rodičovskú starostlivosť v plnom rozsahu, existuje možnosť, že tento rodič nebude potrebovať súhlas druhého rodiča na premiestnenie dieťaťa do iného štátu s cieľom zmeniť trvalý alebo prechodný pobyt dieťaťa (článok 105 ods. 5 zákona o rodine).

3 Ak druhý rodič nesúhlasí s premiestnením dieťaťa do iného štátu, hoci je to nutné, ako možno dieťa zákonne premiestniť do iného štátu?

Ak rodič, ktorý chce zmeniť trvalé alebo prechodné bydlisko dieťaťa premiestnením dieťaťa do iného štátu, nemôže získať písomný súhlas druhého rodiča, súd v nesporovom konaní určí, ktorý z rodičov bude dieťa v tejto veci zastupovať s cieľom zabezpečiť najlepší záujem dieťaťa (článok 100 ods. 5 a článok 478 ods. 1 zákona o rodine). Pred začatím tohto nesporového konania sa musí uskutočniť povinné mimosúdne poradenské konanie, v ktorom sa tím odborníkov z centra sociálnej starostlivosti snaží pomôcť rodičom dosiahnuť dohodu v danej veci (článok 481 zákona o rodine – povinné mimosúdne poradenské konanie ako procesná požiadavka na začatie konania uvedeného v článku 100 ods. 5 zákona o rodine). Ak sa v priebehu povinného poradenského konania rodičia nedokážu dohodnúť, o veci rozhodne súd v nesporovom konaní, pričom zohľadní najmä vek a názor dieťaťa; právo dieťaťa udržiavať osobný vzťah s druhým rodičom; ochotu a pripravenosť rodičov spolupracovať pri výkone rodičovskej starostlivosti; osobné pomery rodičov; vzdialenosť medzi miestom trvalého alebo prechodného pobytu rodičov a miestom, kam sa má dieťa presťahovať, a dopravné spojenie medzi týmito miestami, a právo rodičov na slobodu pohybu (článok 484 zákona o rodine).

Je však potrebné zdôrazniť, že ak jeden z rodičov vykonáva výlučnú rodičovskú starostlivosť v plnom rozsahu, tento rodič nebude potrebovať súhlas druhého rodiča na premiestnenie dieťaťa do iného štátu s cieľom zmeniť miesto prechodného alebo trvalého pobytu dieťaťa, t. j. v takom prípade nemá námietka druhého rodiča žiadne právne dôsledky (článok 105 ods. 5 zákona o rodine).

4 Uplatňujú sa na dočasné premiestnenie (napr. v prípade prázdnin, zdravotnej starostlivosti) a na stále premiestnenie rovnaké podmienky? Ak je to možné, priložte prosím príslušné formuláre so súhlasom.

Ako bolo uvedené v odpovediach na otázky 1 až 3, v zákone o rodine sa upravujú práva a povinnosti rodičov odlišným spôsobom v závislosti od toho, či ide o dočasné premiestnenie dieťaťa do iného štátu (napr. na celodenný výlet, ktorý neohrozuje práva druhého rodiča) alebo o trvalé premiestnenie dieťaťa do iného štátu s cieľom zmeniť miesto trvalého alebo prechodného pobytu dieťaťa.

■ Posledná aktualizácia: 31/10/2025

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.